

[Justitsministeren.]

tilbage. Jeg vil gerne forbeholde mig at se lidt paa Ændringsforslag Nr. 16, eventuelt saaledes at jeg stiller et Underændringsforslag til Stk. 2, hvorefter Ordet „uden-dørs“ i anden Linie udgaar. Jeg er imidlertid ikke blevet opmærksom paa den mulige Tvivl, der kan være om Rimeligheden for Bevarelsen af dette Udtryk, før jeg i Formiddags havde Tid til at gennemgaa alle Ændringsforslagene paa ny. Jeg vil derfor blot tage det almindelige Forbehold, at jeg ser nærmere paa, om denne Bestemmelse er helt rigtig og helt i Overensstemmelse med det følgende Stykke; hvis jeg ikke mener dette, tillader jeg mig at stille et Ændringsforslag til tredje Behandling.

Ordføreren (Simonsen): Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Gisselbæk) nævnte, at sidste Gang gik Loven uændret igennem Rigsdagen med Frivillighedens Princip som Grundlag. I den Anledning vil jeg minde det ærede Medlem om, at da var de politiske Forhold anderledes — det synes det ærede Medlem og andre ikke altid at erindre. Jeg synes heller ikke, der er nogen Grund til at klage over, at alle Ændringsforslag, som ikke kom fra Flertallet eller Ministeren, er afvist, thi vi ved jo dog, at man ikke er bange for at fastholde Forslag, naar der er Agitation i dem. Naar de tages tilbage med den nævnte Motivering, ser jeg da deri et Bevis for, at Forslagsstillerne ikke tillægger Forslagene saa stor Betydning, at man kunde tænke sig at drage nogen som helst partipolitisk Fordel deraf.

Mistanke om, at jeg eller andre skulde have været saa nederdrægtige at forhale Lovforslagets Behandling, nævner jeg kun, fordi jeg finder den kurios. Den højtærede Minister har allerede oplyst, at han ingen Andel har i, at Lovforslaget først er kommet til anden Behandling i Dag. Jeg skal kun gentage, at jeg ikke har skænket det en Tanke. Jeg har ikke henvendt mig et eneste Sted, ej heller til Formanden. Det maa altsaa være den højtærede Formand for Tinget, som er den træske, hvis der er noget i denne Mistanke, men det er sikkert en Tankegang, som kun gør sig gældende hos det ærede Medlem, en Mistanke eller Lyst til Mistanke, der slet ikke har nogen Realitet.

Det er ganske interessant at høre det ærede Medlem med Rørelse i Stemmen tale om, at hvis dette Lovforslag vedtages, vil mange ikke kunne beholde deres lille Hund. I den Anledning vil jeg dog atter minde

om, at det altsaa kun er Folk fra Landet, som det ærede Medlem har Interesse for, derimod ikke Folk i Byerne; dér gør det ikke noget, at den lille Hund maa forsvinde til Bedrøvelse for Familien, for der stilles ikke og har ikke været stillet noget Ændringsforslag, som tager Sigte paa, at Bestemmelsen skal gøres afhængig af Byraadenes Vedtagelse. Byerne har man altsaa prisgivet paa dette Omraade. Familierne i Byerne har man ikke Medlidenhed med, hvis en lille Hund maa ofres.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ansvarsforsikring blev jeg ikke rigtig klar over, hvad det ærede Medlem mente, om han vilde hævde, at der var 180 000 Ansvarsforsikringer paa Landet, der omfattede al Ansvarsforsikring for Hunde, saa at der i Virkeligheden kun skulde være 20 000 Husstande paa Landet, som ikke havde en saadan Forsikring. Jeg betvivler meget, at dette er rigtigt, thi af Bilaget vil man se, at der er afgivet en Erklæring, hvori der ganske vist siges, at adskillige Forsikrings-selskaber har Hunde medindbefattet i Ansvarsforsikringen for Landbrugsbedrifter uden særligt Vederlag, men der staar jo ingenlunde, at det er almindeligt, og jeg tvivler meget paa, at der er 180 000 af Landets 200 000 Landbrugshusstande, som har forsikret mod den Skade, som Hunde kan foraarsage. Men er det Tilfældet, behøver man jo kun at foretage en Ændring, der kan føre Forsikringen hen paa et andet Omraade; saa bliver der i Virkeligheden ingen forøget Udgift, og saa er der saa meget mindre Grund til at kritisere.

Med disse Bemærkninger skal jeg atter anbefale de af Flertallet foreslaaede Ændringer.

Gisselbæk: Jeg vil gerne sige til den højtærede Justitsminister, som udtalte, at jeg havde glemt Hovedformaalet med Lovforslaget, at jeg kan da ikke have nogen Mening om, hvad der er Hovedformaalet. Det er ikke mig, der har udarbejdet Forslaget, og hvad der har været Ministerens Hovedformaal, kan jeg vanskeligt afgøre. Men det er jo godt, at Ministeren er klar over det.

Jeg vil oplyse Ministeren om, at der ude i Landkommunerne ogsaa findes mange Hunde, som gør overordentlig stor Nytte, baade som Vagthunde og som Rottehunde. Nu har vi jo — undskyld, jeg nævner det — faaet forelagt et Forslag om Bekæmpelse af Rotteplagen, og det er maaske ogsaa mere tiltrængt, naar nu Hundene skal bindes, saa at de ikke kan komme til at